

Dokument elektroniczny

URZĄD GMINY DŁUGOSIÓŁO
06 wrz. 2023
Wpłynęło dnia .....
Nr rej. MG55/23
Skierowano do .....

R
06092

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

Warszawa 2023-08-31

Dane nadawcy

Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w
Warszawie
Wydział Modernizacji Terenów Wiejskich i Gospodarki
Wodnej
03-469 Warszawa
Skoczyłasa 4
Województwo: mazowieckie
Powiat: Warszawa
Gmina: Warszawa

Dane adresata

J. Sulowski
07.09.2023
U

Decyzja nr 69/2023

Pismo wychodzące z podsystemu obiegu dokumentów.

Znak: RW-RM-II.7151.82.2023.PL

Załączniki:

1. Treść pisma 2936101.docx - Załącznik w systemie eDOK
2. Treść pisma 2936101.docx.xades - Załącznik w systemie eDOK

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu. Data złożenia podpisu:
2023-09-05T14:01:48Z

Podpis elektroniczny

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 5 września 2023 roku

RW-RM-II.7151.82.2023.PL

DECYZJA NR 69/2023

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409 t.j.) – dalej: u.o.g.r.l., art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) – dalej: k.p.a.,

po rozpatrzeniu

wniosku Wójta Gminy Długosiodło z dnia 8 maja 2023 r. (znak: RZ.6722.1.16.2022.ŁS), uzupełnionego przy piśmie z dnia 6 czerwca 2023 r., skierowanego do Marszałka Województwa Mazowieckiego w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa o łącznej powierzchni **7,6927 ha**, położonych w obrębach: Augustowo, Chrzczanka-Folwark, Dębienica, Stare Bosewo i Nowe Bosewo w gminie Długosiodło, przeznaczonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MNU), zabudowy lotniskowej (ML), elektroenergetyki (IE), dróg publicznych klasy zbiorczej (KDZ) i dojazdowej (KDD) oraz dróg wewnętrznych (KR), po zapoznaniu się z opinią Mazowieckiej Izby Rolniczej,

I. wyrażam zgodę

na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nieleśne **1,8706 ha** gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa, położonych w obrębach: Augustowo, Chrzczanka-Folwark, Dębienica, Stare Bosewo i Nowe Bosewo w gminie Długosiodło, przewidzianych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MNU), elektroenergetyki (IE), dróg publicznych klasy zbiorczej (KDZ) i dojazdowej (KDD) oraz dróg wewnętrznych (KR) w granicach oznaczonych żółtą szrafurą na załącznikach graficznych w skali 1:1000, które stanowią integralną część wniosku, w zakresie działek umieszczonych w poniższej tabeli nr 1:

Tabela 1

Obręb	Nr ew. działki	Przeznaczenie terenów w mpzp	Powierzchnia leśna do zmiany przeznaczenia [ha]
Augustowo	486/2	1MN	0,0600
Dębienica	100	4MN	0,1700
Chrzczanka-Folwark	36/4	1MNU	0,2066
Chrzczanka-Folwark	36/4	3KR	0,0057
Chrzczanka-Folwark	36/4	2KDZ	0,0077

Chrzczanka-Folwark	37	1MNU	0,3475
Chrzczanka-Folwark	37	2KDZ	0,0156
Chrzczanka-Folwark	37	2KR	0,0269
Stare Bosewo	420/3	12MN	0,5000
Nowe Bosewo	227	7KDD	0,0005
Nowe Bosewo	227	2IE	0,1301
Nowe Bosewo	228	7KDD	0,0417
Nowe Bosewo	229	2IE	0,3583
		Razem:	1,8706

II. nie wyrażam zgody

na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nieleśne **5,8221 ha** gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa, położonych w obrębie Nowe Bosewo w gminie Długosiodło, przewidzianych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy letniskowej (ML) oraz dróg wewnętrznych (KR) w granicach oznaczonych żółtą szrafurą na załącznikach graficznych w skali 1:1000, które stanowią integralną część wniosku w zakresie działek umieszczonych w poniższej tabeli nr 2:

Tabela 2

Obręb	Nr ew. działki	Przeznaczenie terenów w mpzp	Powierzchnia leśna do zmiany przeznaczenia [ha]
Nowe Bosewo	227	16MN	0,7308
Nowe Bosewo	227	8KR	0,0715
Nowe Bosewo	227	18MN	0,1354
Nowe Bosewo	227	1ML	0,1888
Nowe Bosewo	228	18MN	0,0110
Nowe Bosewo	228	1ML	0,7802
Nowe Bosewo	228	10KR	0,1965
Nowe Bosewo	228	21MN	1,2629
Nowe Bosewo	228	22MN	0,6352
Nowe Bosewo	228	11KR	0,0325
Nowe Bosewo	229	16MN	0,0342
Nowe Bosewo	229	18MN	0,0302
Nowe Bosewo	229	9KR	0,1136
Nowe Bosewo	229	19MN	0,9378
Nowe Bosewo	229	20MN	0,5853
Nowe Bosewo	229	10KR	0,0449
Nowe Bosewo	229	1ML	0,0184
Nowe Bosewo	229	11KR	0,0129
		Razem:	5,8221

Uzasadnienie

Decyzję wydano na wniosek Wójta Gminy Długosiodło z dnia 8 maja 2023 r. (znak: RZ.6722.1.16.2022.ŁS), uzupełniony przy piśmie z dnia 6 czerwca 2023 r., skierowany do Marszałka Województwa Mazowieckiego w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa o łącznej powierzchni 7,6927 ha, położonych w obrębach: Augustowo, Chrzczanka-Folwark, Dębienica, Stare Bosewo i Nowe Bosewo w gminie Długosiodło, przeznaczonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MNU), zabudowy letniskowej (ML), elektroenergetyki (IE), dróg publicznych klasy zbiorczej (KDZ) i dojazdowej (KDD) oraz dróg wewnętrznych (KR), po zapoznaniu się z przedstawioną dokumentacją.

Wniosek został złożony w ramach wykonania uchwały Nr XXXII/385/2022 Rady Gminy Długosiodło z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło nr 7, zmienionej Uchwałą Nr XXXVIII/457/2023 Rady Gminy Długosiodło z dnia 16 lutego 2023 r. Wykonanie uchwał powierzono Wójtowi Gminy Długosiodło.

Wójt Gminy Długosiodło w uzasadnieniu poinformował m.in., że przedmiotowy wniosek dotyczy przeznaczenia na cele nieleśne fragmentów 8 działek ewidencyjnych, na których występuje użytek leśny stanowiący własność prywatną. Ponadto oznajmił, że większość wnioskowanych obszarów wyznacza się do przekształcenia w związku z koniecznością poszerzenia dróg publicznych (7KDD – drogi klasy dojazdowej i 2KDZ - drogi klasy zbiorczej). Oprócz tego wnioskowane obszary przeznaczone zostaną pod rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MNU), zabudowy letniskowej (ML), elektroenergetyki (IE) oraz dróg wewnętrznych (KR). Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, że wnioskowane tereny nie posiadają statusu lasów ochronnych. Natomiast niektóre z wnioskowanych gruntów położone są na obszarze Natura 2000 – Puszcza Biała (obr.: Augustowo, Dębienica i Nowe Bosewo).

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 t.j.) – dalej u.p.z.p. wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego występuje o uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Art. 7 ust. 2 pkt 5 u.o.g.r.l. stanowi natomiast, że przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne pozostałych gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej. Przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 7 ust. 1 u.o.g.r.l.). Tak więc podstawą prawną dla wyrażenia zgody jak i dla odmowy wyrażenia zgody jest art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 u.o.g.r.l. Organ podejmuje tu decyzje w ramach uznania administracyjnego, po obligatoryjnym zasięgnięciu opinii izby rolniczej.

Mazowiecka Izba Rolnicza pismem z dnia 6 czerwca 2023 r. (znak: MIR/W-P59/352/2023) pozytywnie zaopiniowała omawianą zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Izba w swojej opinii poinformowała m.in., że proponowane zmiany funkcji terenu wynikają z uwzględnienia wniosku właścicieli nieruchomości. Działki leśne, którym proponuje się zmianę przeznaczenia, posiadają bezpośredni dostęp do dróg i tworzyć będą tereny pod przyszłe inwestycje budowlane. Jak wskazała Izba zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele komunikacyjne ma na celu poprawę dostępności komunikacyjnej terenów inwestycyjnych, tak aby umożliwić mieszkańcom, służbom medycznym, porządkowym na sprawny i bezpieczny przejazd. Ponadto Izba oznajmiła, że opracowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gminy Długosiodło zapewni samorządowi realizację niezbędnych inwestycji, a mieszkańcom i właścicielom nieruchomości pozwoli na realizację własnych różnorodnych potrzeb. Według Izby zasięg i skala proponowanych zmian nie uszczupli w sposób znaczący gruntów leśnych gminy oraz nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż decyzja Marszałka Województwa Mazowieckiego podejmowana jest na podstawie zgromadzonych materiałów, a opinia Mazowieckiej Izby Rolniczej jest jedynie jednym z elementów tych materiałów i nie jest wiążąca przy podejmowaniu decyzji.

Rozpatrując nadesłany wniosek należy przede wszystkim zauważyć, iż podstawowym celem ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jak wynika z art. 1, jest uregulowanie zasad ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacja i poprawianie wartości użytkowej tych gruntów, zaś ochrona gruntów leśnych, jak wskazano w art. 3 ust. 2 przywołanej ustawy polega na ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nieleśne lub nierolnicze, zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi, przywracaniu wartości użytkowej gruntem, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej, poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności. Na gruncie powołanych powyżej przepisów można wyprowadzić tezę, iż podstawowym obowiązkiem nałożonym powołaną powyżej ustawą jest co do zasady ochrona gruntów rolnych i leśnych, zaś jednym z jej celów, co wynika z art. 3 ust. 2, ograniczenie co do zmiany ich przeznaczenia lub wykorzystywania na cele nierolnicze i nieleśne. Dlatego też kwestia wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, o jakiej mowa w art. 7 ust. 2 powołanej ustawy, winna być traktowana jako odstępstwo od ogólnej zasady ochrony tych gruntów, realizowanej jako ograniczanie tego rodzaju działań. Na podstawie orzecznictwa sądów administracyjnych ukształtował się pogląd, iż organ wyrażający zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne nie uzgadnia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, lecz prowadzi własne postępowanie administracyjne mające na celu rozstrzygnięcie kwestii dopuszczalności zmiany przeznaczenia. Postępowanie to toczy się w związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale nie w ramach tworzenia prawa miejscowego.

Zgodnie z powyższym, Marszałek Województwa Mazowieckiego wyraził zgodę na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego 1,8706 ha gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN, 4MN, 12MN), zabudowy mieszkaniowo-usługowej (1MNU),

elektroenergetyki (2IE), dróg publicznych klasy zbiorczej (2KDZ) i dojazdowej (7KDD) oraz dróg wewnętrznych (2KR, 3KR), które zostały ujęte w pkt. I sentencji decyzji.

Grunty leśne przewidziane pod zabudowę, uwzględnione w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, stanowią niewielkie powierzchniowo enklawy lasu położone w kilku odrębnych lokalizacjach, plombowo umiejscowione w sąsiedztwie terenów zabudowanych oraz gruntów rolnych niższych klas bonitacyjnych, które nie wymagają uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, a które w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego również zostały przeznaczone pod tożsame funkcje. Oprócz tego ww. tereny leżą w sąsiedztwie istniejących dróg publicznych. Grunty te nie stanowią zwartych obszarów leśnych i nie wchodzi w skład większego kompleksu leśnego. W ocenie Marszałka Województwa Mazowieckiego realizacja przyjętych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązań na gruntach leśnych, na których zmianę przeznaczenia wyraża się zgodę, pozwoli na zaplanowane, harmonijne i jednolite zagospodarowanie tego terenu, co przyczyni się do tworzenia ukształtowanej zabudowy spełniającej wymagania ładu przestrzennego.

Należało również wyrazić zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych pod tereny komunikacji w zakresie: dróg publicznych klasy zbiorczej i dojazdowej oraz dróg wewnętrznych, oznaczonych w projekcie planu symbolami: 2KDZ, 7KDD, 2KR, 3KR. Zmiana przeznaczenia części gruntów leśnych na cele rozbudowy sieci infrastruktury drogowej pozwoli na dostosowanie parametrów dróg do wymogów określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1518 t.j.), a także umożliwi zaspokojenie potrzeb społecznych wpływając na poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego poprzez stworzenie funkcjonalnej oraz sprawnej sieci drogowej w wymiarze lokalnym. Ponadto pod poszerzenie istniejących dróg mogą posłużyć wyłącznie grunty położone wzdłuż ich przebiegu, w związku z czym brak jest alternatywnych możliwości realizacji tych inwestycji. Natomiast realizacja nowego odcinka drogi wewnętrznej 2KR zapewni niezbędną obsługę komunikacyjną terenom przyszłej zabudowy, w szczególności terenom 1MNU. Dodatkowo należy wskazać, iż zmiana przeznaczenia wnioskowanych gruntów leśnych pod tereny komunikacji ma charakter inwestycji celu publicznego zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344 z późn. zm.) – dalej: u.o.g.n.

Natomiast zmiana przeznaczenia wnioskowanych gruntów leśnych pod tereny infrastruktury elektroenergetycznej (2IE), przeznaczonych na cele napowietrznej linii elektroenergetycznej 100kV wraz ze strefą techniczną, umożliwi realizację inwestycji, która będzie wpisywała się w cele publiczne zawarte w art. 6 ust. 2 u.o.g.n. . Z uwagi na liniowy charakter, przedsięwzięcie nie może zostać zrealizowane bez wkroczenia w obszary gruntów leśnych.

W ocenie Marszałka Województwa Mazowieckiego uzasadnienia nie znajduje natomiast przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa o pow. 5,8221 ha (uwzględnionych w tabeli nr 2), przeznaczonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (16MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN, 22MN), zabudowy letniskowej (1ML) oraz dróg wewnętrznych (8KR, 9KR, 10KR, 11KR).

Analizując grunty leśne, o których mowa w pkt. II sentencji decyzji, należy zauważyć, co wyraźnie wynika z map załączonych do dokumentacji wniosku oraz z map poglądowych zamieszczonych na stronie internetowej <https://mapy.geoportal.gov.pl>, że grunty leśne, które nie uzyskały zgody na zmianę przeznaczenia, razem z gruntami pozostawionymi w dalszym użytkowaniu leśnym (2ZL, 3ZL) oraz obszarami leśnymi znajdującymi się poza projektem planu tworzą jeden, duży i zwarty kompleks leśny. Ponadto ww. wnioskowane tereny same w sobie stanowią dość znaczne obszary gruntów leśnych (pow. 5,8221 ha). Zmiana przeznaczenia omawianych gruntów umożliwiłaby wprowadzenie nowej zabudowy w integralną część tego kompleksu leśnego, co w konsekwencji doprowadziłoby do inicjacji procesu jego fragmentacji, czego efektem byłoby zapoczątkowanie presji inwestycyjnej również na pozostałe tereny leśne i tym samym zagroziłoby to jego trwałości. Tak więc projektowane przeznaczenie tych terenów, sprzeczne z ich naturalnym leśnym charakterem, wiązałoby się z uszczupleniem powierzchni istniejącego kompleksu leśnego i z negatywnymi skutkami dla funkcjonującego tam siedliska. Natomiast pozostawienie tych gruntów w obecnej formie będzie mieć pozytywny wpływ na istniejący ekosystem i umożliwi zachowanie większego kompleksu leśnego w niezmienionej formie. W omawianym przypadku należy przeciwdziałać wprowadzaniu nowej zabudowy w tym obszarze i tym samym prymat presji inwestycyjnej ustąpić musi poszanowaniu trudno odnawialnych zasobów środowiskowych, a rozległe obszary leśne należy chronić całościowo, ponieważ nawet najmniejsze naruszenie struktury przyrodniczej może mieć istotny wpływ na funkcjonowanie całego kompleksu leśnego. Obszary leśne bezsprzecznie decydują o bioróżnorodności terenu i środowiskowych warunkach życia mieszkańców gminy. Ponadto należy zauważyć, że grunty leśne położone w granicach działek o nr ew.: 227, 228, 229 obr. Nowe Bosewo nie mają bezpośredniego powiązania z istniejącą zabudową, przez co nie można uznać, że grunty te mogłyby stanowić kontynuację istniejącego sposobu zagospodarowania.

W ocenie Marszałka w obecnej sytuacji nie ma również konieczności realizacji dróg wewnętrznych oznaczonych jako wydzielienia: 8KR, 9KR, 10KR, 11KR, ponieważ tereny objęte projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN) oraz zabudowę letniskową (ML), które miały być przez nie obsługiwane, nie uzyskały zgody na zmianę przeznaczenia, a realizacja omawianych dróg przyczyniałaby się jedynie do podziału kompleksu leśnego, powodując fragmentację.

Mając na uwadze powyższe należy wyjaśnić, że sprawy dotyczące zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne muszą być rozpatrywane w odniesieniu do zapisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Powyższa ustawa odnosi się do przesłanek, jakimi należy kierować się przy zmianie przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne. Stosownie do uregulowań powyższej ustawy ochrona gruntów leśnych polega m.in. na ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nieleśne lub nierolnicze (art. 3 ust. 2 pkt 1); na cele te można przeznaczyć przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej (art. 6 ust. 1). W sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne Marszałek Województwa Mazowieckiego bada sprawę zgodnie z kompetencjami określonymi w wyżej przytoczonej ustawie i zgodnie z nimi ocenia zasadność zmiany przeznaczenia wnioskowanych gruntów. Pod uwagę brany jest szereg aspektów, m.in. ingerencję danego

przedsięwzięcia w zwarte kompleksy leśne, czy też możliwość realizacji inwestycji na gruntach, które nie wymagają uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia, położenie, wpływ na obniżenie leśnego potencjału produkcyjnego, jakość drzewostanu. Oznacza to, że planując lokalizację funkcji o charakterze innym niż leśna, należy rozważyć wszelkie możliwe warianty rozwoju nowej zabudowy, tak aby nie powodowało to niekorzystnych zmian w środowisku naturalnym i było zgodne z zasadami ładu przestrzennego. Analiza załączników graficznych wskazuje, że w bliskim sąsiedztwie obszaru projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i tym samym w sąsiedztwie wnioskowanych gruntów leśnych, istnieją obszary niezainwestowanych gruntów rolnych niższych klas bonitacyjnych, które nie wymagają uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia i na ich terenie, w myśl zasady wyrażonej w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, należy w pierwszej kolejności realizować zamierzenia inwestycyjne. Trudno zatem uznać, że racjonalny rozwój gminy Długosiodło i miejscowości Nowe Bosewo z uwagi na częściowo negatywne rozstrzygnięcie będzie wstrzymany. Z powyższych względów istnieje konieczność ograniczenia presji inwestycyjnych na tereny leśne, w tym w szczególności ograniczenie próby nieleśnego użytkowania większych zwartych kompleksów leśnych lub ich fragmentów.

Marszałek Województwa Mazowieckiego stoi na stanowisku, że przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych, o których mowa w pkt. II sentencji decyzji, byłoby działaniem wbrew cytowanym powyżej przepisom ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Dlatego też w tej części należało ograniczyć możliwość przeznaczenia na cele nieleśne gruntów leśnych stanowiących część większego obszaru leśnego. W ocenie Marszałka próba fragmentacji zwartych obszarów lasu stoi w sprzeczności z zasadą wyrażoną w art. 6 ust. 2, czyli realizacji zabudowy w taki sposób, aby ograniczać skutki ujemnego oddziaływania na grunty. Fragmentacją terenów leśnych możemy nazwać proces, w wyniku którego, ciągły w swym zasięgu ekosystem zmienia się w odizolowane płaty. W wyniku tego procesu następuje fizyczne zmniejszenie powierzchni siedlisk leśnych oraz ich izolacja (Encyklopedia Leśna – Lasy Państwowe). Należy również wyjaśnić, że Marszałek Województwa Mazowieckiego nie ocenia przedłożonego wniosku z punktu widzenia potrzeb ekonomicznych czy zamierzeń urbanistycznych gminy, lecz bada sprawę w kontekście możliwości ochrony gruntów leśnych. Marszałek nie ocenia, jakie korzyści mogą płynąć ze zmiany przeznaczenia gruntów, związanych z potencjalnym zainwestowaniem, lecz działa na rzecz ochrony lasów przed ewentualną zmianą przeznaczenia. Oczywistym jest, że w tego typu sprawach dochodzi do kolizji interesu publicznego, interesu podmiotu wnioskującego o zmianę przeznaczenia gruntów na cele nieleśne oraz interesu właścicieli gruntów, jednakże Marszałek przede wszystkim ma na względzie określony ustawowo interes publiczny, jakim jest ochrona gruntów leśnych jako dobra publicznego. Z uwagi, iż procedura uzyskiwania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych klas I-III jest podobna do zmiany przeznaczenia gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa i decyzja w tych sprawach jest uznaniowa, wskazać należy, że w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 maja 2016 r. (sygn. II OSK 2263/14) wskazano, że „Niekiedy dochodzi do kolizji interesu publicznego i interesu podmiotu wnioskującego o zmianę przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze, jednakże Minister powinien mieć przede wszystkim na względzie określony ustawowo interes publiczny, jakim jest ochrona gruntów, jako dobra publicznego”. Ponadto należy zwrócić uwagę, że „realizując procedurę planowania i zagospodarowania przestrzennego i wyłączenia

gruntów rolnych i leśnych z produkcji należy mieć na względzie, że zagospodarowanie terenów nie jest kwestią aksjologicznie obojętną, uzależnioną wyłącznie od woli właściciela gruntu, mimo iż art. 1 ust. 2 u.p.z.p. wymienia prawo własności jako wartość, którą uwzględnić należy w planowaniu przestrzennym. Nie może być ona jednak traktowana w sposób wyłączny czy dominujący. Należy wziąć pod uwagę ograniczony wymiar przestrzeni do zagospodarowania, względnie trwały charakter zabudowy, a w odniesieniu do gruntów rolnych i leśnych – ograniczenie areafu takich powierzchni. Ta ostatnia okoliczność powinna być rozpatrywana w aspekcie społecznym, nie tylko z uwagi na prawo do zdrowej i bezpiecznej żywności, ale także ze względu na uszczuplenie takich dóbr publicznych jak krajobrazy wiejskie o wysokich wartościach przyrodniczych, bioróżnorodność, jakość i dostępność wody, funkcjonalność gleb, stabilność klimatu, jakość powietrza.” (J. Bieluk, D. Łobos-Kotowska, ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Komentarz, Warszawa 2015, str. 2, [w:] wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt: II OSK 1234/16). Decyzje wydawane na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 5 u.o.g.r.l. nie mają na celu ograniczania samorządności organów administracji lokalnej, czy też ograniczania prawa dysponowania gruntem przez właścicieli, lecz podyktowane są troską o zasoby gruntów leśnych, uwzględniając przy tym ograniczenie areafu takich powierzchni oraz stosunkowo długi proces odnawiania się lasów, co pozostaje w zgodzie z celami określonymi w u.o.g.r.l. Marszałek stoi na straży szeroko rozumianego interesu publicznego, opartego na trosce i ochronie wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Organ zajmujący stanowisko w tej sprawie nie może kierować się jedynie ekonomicznym interesem właścicieli gruntów lub przyszłych inwestorów, tylko szeroko rozumianym interesem publicznym.

Przy rozpatrywaniu wniosku wzięto również pod uwagę dane przedstawione w uproszczonym planie urządzenia lasu z których wynika, że gruntów, o których mowa w pkt. II sentencji decyzji, nie można zakwalifikować do nieużytków lub gruntów o niskiej przydatności dla leśnictwa albo terenów trudnych do zagospodarowania na cele leśne. Na tym obszarze znajduje się siedlisko boru świeżego (Bśw), na którym w głównej mierze występuje sosna w wieku 19-80 lat, o bonitacji I-III, przy zadrzewieniu 0,7. Analiza UPUL wskazuje, że grunty, dla których odmówiono wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia prezentują dość wysokie zdolności produkcyjne, na co wskazuje bonitacja określona na poziomie I - III oraz stopień zadrzewienia. Bonitacja jest wskaźnikiem określającym możliwości produkcyjne siedliska leśnego dla danego gatunku, którą określa się z dokładnością do jednej klasy i oznacza cyframi rzymskimi I-V (dla sosny IA, I, II, III, IV, V). Przy czym I oznacza najwyższą zdolność produkcyjną drzewostanu, bonitacja V najniższą. W ocenie Marszałka Województwa Mazowieckiego, biorąc powyższe dane pod uwagę, należy przyjąć, że typ siedliskowy lasu, skład gatunkowy, jakość drzewostanu oraz bezpośrednie sąsiedztwo dużego kompleksu leśnego umożliwiają prowadzenie tu prawidłowej i trwałej gospodarki leśnej.

Należy również wskazać, iż przydatność produkcyjna drzewostanów nie jest jedyną cechą, która może decydować o ich dalszej egzystencji. Jak wynika z przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356 z późn. zm.) – dalej: u.l., pojęcie gospodarka leśna obejmuje: działalność leśną w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania - z wyjątkiem skupu - drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia, zwierzyny oraz płodów runa leśnego, a także sprzedaż tych produktów

oraz realizację pozaprodukcyjnych funkcji lasu. Nawet więc przy braku możliwości prowadzenia na danej działce produkcji leśnej, działka leśna wraz z otaczającymi ją innymi gruntami leśnymi pełnić będzie pozaprodukcyjne funkcje, z uwagi na które, na gruncie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o lasach, podlegać będzie ochronie. Na specjalną uwagę zasługują funkcje ochronne, do których zaliczyć możemy: ochronę różnorodności biologicznej i bogactwa genetycznego, ochronę naturalnych warunków życia człowieka, ochronę krajobrazu naturalnego, ochronę wody przed zanieczyszczeniem, ochronę gleb przed erozją, ochronę środowiska przed: hałasem, wiatrem, zapyleniem, promieniowaniem, powodzią, osuwiskami i przemieszczaniem się zanieczyszczeń. Ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne jest ustawowym narzędziem by zapewniać ochronę trwałego pełnienia przez lasy wszystkich funkcji. Lasy mają korzystny wpływ na klimat, powietrze, wodę, glebę, warunki życia i zdrowia człowieka oraz na równowagę przyrodniczą i bioróżnorodność na danym terenie. Ochrona gruntów leśnych jest również istotnym elementem polityki przestrzennej zapisanej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego (Uchwała Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 22/18 z dnia 19 grudnia 2018 r., Dz. Urz. Woj. Maz. z 28 grudnia 2018 r. poz. 13180), który określa działania w zakresie ochrony lasów m.in. ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Plan wskazuje także działania w zakresie kształtowania systemu ochrony przyrody, tj. utrzymanie potencjału przyrodniczego i krajobrazowego terenów cennych przyrodniczo oraz zapobieganie wszelkim negatywnym wpływom na siedliska roślin i zwierząt.

Dodatkowym argumentem, nie bez znaczenia dla podjętej decyzji jest fakt, że grunty objęte wnioskiem (obr. Nowe Bosewo) położone są w granicach obszaru Natura 2000 – Puszcza Biała. Z tego względu istnieje konieczność ograniczenia presji urbanizacyjnych na tereny leśne, w tym w szczególności ograniczenie próby nieleśnego użytkowania większych kompleksów leśnych. Każde zmiany w sposobie użytkowania terenów – mając na uwadze względnie trwałe charakter zabudowy, a w odniesieniu do gruntów leśnych ograniczenie arealu takich powierzchni oraz stosunkowo długi proces odnawiania się lasów – będą niosły za sobą często negatywne i nieodwracalne skutki dla środowiska przyrodniczego. Dlatego istotnym jest, aby tam gdzie jest to możliwe zachować leśny sposób użytkowania terenów, co ograniczy skutki ujemnego oddziaływania przyszłych terenów inwestycyjnych na środowisko naturalne objęte specjalną ochroną, jaką są obszary Natura 2000.

Przedstawione okoliczności faktyczne sprawiają, że Marszałek Województwa Mazowieckiego nie może w pełni podzielić stanowiska zaprezentowanego przez Prezesa Mazowieckiej Izby Rolniczej. Analiza uzasadnienia opinii Mazowieckiej Izby Rolniczej wskazuje, że większość jej treści to powielenie informacji zawartych we wniosku Wójta Gminy Długosiodło. Należy zauważyć, że opinia w sposób ogólny traktuje wszystkie wnioskowane do zmiany przeznaczenia grunty leśne i nie odnosi się szczegółowo do żadnego z wydzieleń. W opinii nie wzięto pod uwagę, że wnioskowane grunty leśne, położone w granicach działek o nr ew.: 227, 228, 229 obr. Nowe Bosewo, są częścią kompleksu leśnego, który rozciąga się poza granice objęte projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a przy opiniowaniu wniosku wzięte zostały tylko pozytywne przesłanki wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, tzn. nie została dokonana solidna ocena argumentów przemawiających zarówno za rzekształceniem gruntów leśnych jak i za pozostawieniem ich w obecnej formie. W związku z powyższym Marszałek

Województwa Mazowieckiego uważa opinię Izby za nie w pełni obiektywną i nie może w całości uwzględnić pozytywnych argumentów wskazanych w jej uzasadnieniu. Ponadto wydanie opinii jako formy współdziałania organów administracji publicznej w żaden sposób nie obliguje organu prowadzącego postępowanie do uwzględnienia wyrażonego stanowiska. Opinia Izby Rolniczej jest jednym z niezbędnych elementów materiału dowodowego każdego wniosku, jednak nie ma charakteru wiążącego w tej sprawie, ma jedynie charakter pomocniczy.

Wyjaśnić również należy, że przeznaczenie części gruntów leśnych ujętych w pkt. II sentencji decyzji na cele nieleśne (tj. pod zabudowę mieszkaniową MN) w poprzednich procedurach planistycznych w żaden sposób nie obliguje obecnie Marszałka Województwa Mazowieckiego do wydania w tej kwestii wyłącznie decyzji pozytywnej. Instytucja zgody na zmianę przeznaczenia powinna przede wszystkim służyć ochronie ilościowej (art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych) oraz jakościowej (art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych) gruntów leśnych i nie można jej roli sprowadzać jedynie do potwierdzania wcześniejszych ustaleń. Sprowadzanie funkcji decyzji w sprawie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne do potwierdzania wcześniejszych ustaleń planów miejscowych byłoby zaprzeczeniem uznaniowego charakteru tej decyzji oraz uniemożliwiłoby podjęcie rozstrzygnięcia w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, np. w kontekście lasów ochronnych. Ustawodawca w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a także w innych przepisach nie nałożył na marszałków województw obowiązku wydawania decyzji pozytywnych w sytuacji, gdy grunty leśne zmieniły już swoje przeznaczenie we wcześniejszych procedurach planistycznych. Wyjaśnienia wymaga także, iż postępowanie prowadzone przed Marszałkiem Województwa Mazowieckiego w trybie art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych dotyczy wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Studium nie jest aktem prawa miejscowego, a więc nie może ono stanowić podstawy jakichkolwiek decyzji administracyjnych. Zgodność projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze studium podlega ocenie wojewody w zakresie zgodności z przepisami dotyczącymi planowania przestrzennego, a nie w zakresie zasadności zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Ustalenia studium są faktycznie wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów. Powyższe nie wiąże jednak w żaden sposób marszałka województwa wydającego decyzję w przedmiocie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Jeżeli istotnie zapisy studium byłyby wiążące dla marszałka województwa, to każdy skierowany do niego wniosek o zmianę przeznaczenia, pozostający w zgodzie z zapisami ze studium, musiałby uzyskać pozytywne rozstrzygnięcie i uznaniowość jego decyzji wynikająca z zapisów u.o.g.r.l. byłaby iluzoryczna. O ile obowiązujące zapisy studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, o tyle w żaden sposób nie wiążą Marszałka przy podejmowaniu decyzji w sprawie zmiany przeznaczenia gruntów. Zgodnie z art. 7 ust. 1 u.o.g.r.l. oraz art. 17 pkt 6 lit. c u.p.z.p. ocena zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonywana jest przez właściwy organ na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a nie na etapie tworzenia studium.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, działając w trybie art. 10 § 1 k.p.a., pismem znak: RW-RM-II.7151.82.2023.PL z dnia 21 lipca 2023 r. poinformowano Wnioskodawcę o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Wójt Gminy Długosiodło nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

W oparciu o powyższe, należało orzec jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia do Marszałka Województwa Mazowieckiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Z up. Marszałka Województwa
Mazowieckiego
Dyrektor Departamentu
Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

Radosław Rybicki
podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym

Otrzymuje:

1. Wójt Gminy Długosiodło
ul. Tadeusza Kościuszki 2
07-210 Długosiodło (ePUAP)
2. aa.